
ΑΡΘΡΑ – ΜΕΛΕΤΕΣ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Η διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΑΣΕΑΔ

Δημήτριος Π. Παναγιωτόπουλος

Αναπλ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Δικηγόρος

Διάγραμμα

Εισαγωγή

A. Νομική Φύση του ΑΣΕΑΔ

B. Αρμοδιότητα

Γ. Προσφυγή

1. Άσκηση - συζήτηση προσφυγής

2. Έννομο Συμφέρον

3. Προθεσμία

Δ. Έκδοση απόφασης -Εκτελεσιτότητα

Συμπέρασμα

Εισαγωγή

Τα προβλεπόμενα στο νόμο ειδικά αθλητικά όργανα και επιτροπές συμπεριλαμβανομένων και των δικαιοδοτικών οργάνων, έχουν σκοπό την εφαρμογή των κανόνων της *lex sportiva* όπως και των κανόνων του εσωτερικού αθλητικού δικαίου, προς εξασφάλιση της αθλητικής ζωής, ενδοσωματειακής και –κυρίως– ενδοαγωνιστικής, η οποία διαμορφώνεται πέρα από την οργανική σφαίρα του σωματείου.

Στόχος του αθλητικού νομοθέτη είναι η εξασφάλιση της ορθής, κατ' άλλους δίκαιης (*Fair*), δίκης στις ανακύπτουσες διαφορές από την εφαρμογή των κανόνων αυτών της *lex sportiva* για ταχεία, ενιαία και διάφανη απονομή του δικαίου στο αθλητικό πεδίο. Για το λόγο τούτο ο νομοθέτης εγκαθίδρυσε τη δυνατότητα προσφυγής ενώπιον δευτεροβάθμιων οργάνων κρίσης της αθλητικής δικαιοδοσίας, όπως είναι το ΑΣΕΑΔ και το επονομαζόμενο Διαιτητικό Δικαστήριο της ΕΠΟ δια των ειδικών Διατάξεων¹, οι Επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών, ιδιαίτερα μάλιστα όταν πρόκειται για διαφορές που άπτονται της προσωπικής ελευθερίας ή άλλης οικονομικής ή συμβατικής φύσης². Οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων αθλητικών οργάνων

1. Βλ. 3549/06, άρθρο 29 παρ.12

2. Βλ. Δημήτριος Π. Παναγιωτόπουλος (2009), «*Lex sportiva* και ρυθμιστική αρμοδιότητα στο

των ομοσπονδιών, των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων και της ΕΦΙΠ, πλην των οικονομικών και του συνόλου αυτών που αφορούν το ποδόσφαιρο, μετά το νόμο 3549/2006, οδηγούνται με προσφυγή ενώπιον του ΑΣΕΑΔ.

Α. Νομική Φύση του ΑΣΕΑΔ

Το ΑΣΕΑΔ ιδρύθηκε και λειτούργησε για πρώτη φορά³ ήδη το 1975. Με τη μεταρρύθμιση του 1999 αναβαθμίστηκε και επεκτάθηκαν οι αρμοδιότητές του. Η σύνθεση με την οποία συνεδριάζουν τα τμήματά του διευρύνθηκε, με δυνατότητα παραπομπής υποθέσεων μείζονος σπουδαιότητας στην Ολομέλεια του και ρυθμίστηκαν λεπτομερέστερα δικονομικά θέματα. Το ΑΣΕΑΔ αποτελεί συλλογικό όργανο της διοίκησης (Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού) και σύμφωνα με τις τροποποιητικές διατάξεις του άρθρου 43 του ν. 3057/2002, λειτουργεί ως δευτεροβάθμιο όργανο αθλητικής δικαιοσύνης [άρθρο 123 παρ. 1 του ν. 2725/1999 (ΑΣΕΑΔ 142/09)], αρμόδιο όργανο για την επίλυση αθλητικών διαφορών και κυρίως για τον έλεγχο της άσκησης πειθαρχικής εξουσίας⁴ των αθλητικών νομικών προσώπων όπως τούτο προβλέπεται στο νόμο⁵. Παρότι όμως ο αθλητικός νομοθέτης το προβάλλει ως όργανο αθλητικής δικαιοσύνης, τούτο δεν το καθιστά δικαστήριο καθότι κάτω από τέτοιο θα προσέκρουε στις διατάξεις των άρθρων του Συντάγματος⁶. Οι αποφάσεις κατά

πεδίο συμβατικών και οικονομικών σχέσεων στην αθλητική δραστηριότητα», σε: *Επισκόπηση Αθλητικού Δικαίου: Lex Sportiva* (ΕΑΔ/ΛxSp), Τομ. 8, σ. 29-37 του ίδιου (2011), "Lex Sportiva and International Legitimacy Governing: Protection of the Professional Players" In: *Journal of US-China Law Review*, Vol. 8:2, 121-136. πρβλ. και Α. Nafziger (2005), σε: *Lex Sportiva* 9 [Ελλ.], Τομ. 4. σ. 59-71. Για την ορθή δίκη στον Αθλητισμό βλ. Δ. Παναγιωτόπουλος (2006) *Αθλητικό Δίκαιο II*, Νομ. Βιβλιοθήκη: Αθήνα σ. 64 και στο εξής [Δ. Π. Αθ. Δ II.].

3. Βλ. ν. 75/1975 ΑθλΚ (1997).

4. Βλ. ΣτΕ 4176/1983, ένσταση Σωματείου για αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή σε αγώνα νομίμως προσβάλλεται απ' αυτό με αίτηση ακύρωσης, ως έχοντας έννομο συμφέρον, αφού η παραδοχή της σχετικής ενστάσεως θα προήγαγε το Σωματείο σε ανώτερη κατηγορία. Με τις νέες ρυθμίσεις το ΑΣΕΑΔ κρίνει και τις αποφάσεις της ΕΦΙΠ, τένος ΕΦΙ για περιπτώσεις που αφορούν στο φιλαθλο πνεύμα, οι οποίες παλαιότερα ήταν στη δικαιοδοσία της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων (ΕΟΑ), Άρθρο 124, δ', ν. 2725/1999, πρβλ. Δ. Παναγιωτόπουλος (1994), «Sports Disputes in Sports Activities, In: *Proceedings 4th IASL Congress, Nice/France, D. Panagiotopoulos* (1995), Ath. Stiggas, Th. Nalmpantis, Eir. Goni, op.cit., pp. 131- 145. περισσότερα βλ. [Δ. Π., Α. Δικ.ΙΙ, σ. 67-94].

5. Βλ. άρθρο 125, σε ΑθλΚ. Ι., σ. 225, πρβλ. 129/2000 ΑΣΕΑΔ, κατά την οποία η κλήση σε απολογία του διωκόμενου από το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο αποτελεί ουσιώδη τύπο της πειθαρχικής διαδικασίας η παράλειψη του οποίου συνεπάγεται ακυρότητα της διαδικασίας και την σύμφωνα μ' αυτή ακυρότητα της εκδιδόμενης αποφάσεως. Η κλήση πρέπει να αναφέρει το συγκεκριμένο παράπτωμα που αποδίδεται στο διωκόμενο.

6. Βλ. Νομολογία ΣτΕ 2112/1984, ΣτΕ 4178/1983, (NoB 33, 1598), με την οποία η ΕΠΟ έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης ΑΣΕΑΔ, πρβλ. επίσης και ΑΣΕΑΔ 2491/1986, 1505/1982, 1532 και 33/1982.

συνέπεια είναι ατομικές διοικητικές πράξεις που υπόκεινται σε ακυρωτικό έλεγχο⁷ από το ΣτΕ, εκτός εκείνων των διαφορών, που αν και επιλύονται από το ΑΣΕΑΔ, ως ιδιωτικής όμως φύσεως διαφοράς, αφορούν στον δικαστή της συμβάσεως. Τέτοιες περιπτώσεις είναι η κακή εφαρμογή των όρων της προκήρυξης αθλητικού αγώνα⁸, η ή διαφορά από αίτηση έκδοσης δελτίου ερασιτέχνη ποδοσφαιριστή, οι οποίες αφορούν σε σύμβαση και αρμόδιο είναι το πολιτικό δικαστήριο⁹.

Το ΑΣΕΑΔ λειτουργεί σε τρία τμήματα και σε Ολομέλεια¹⁰. Κάθε τμήμα συνεδριάζει με πενταμελή σύνθεση, κατ' εξαίρεση όμως όταν το δικάζον τμήμα του ΑΣΕΑΔ κρίνει ότι η υπόθεση είναι μείζονος σπουδαιότητας, μπορεί με απόφασή του να την παραπέμψει στην Ολομέλεια.

Η σύνθεση των τμημάτων καθορίζεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου με τον αρχαιότερο δικαστή να προεδρεύει στην Ολομέλεια και στο πρώτο τμήμα, ενώ στα άλλα δύο προεδρεύουν δυο δικαστικοί λειτουργοί κατά σειρά υπηρεσιακής αρχαιότητας¹¹. Καθήκοντα γραμματέων εκτελούν μόνιμοι υπάλληλοι της ΓΓΑ, που ορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού¹². Στο πλαίσιο της επιδίωξης του νομοθέτη για αποκέντρωση της αθλητικής δικαιοσύνης εντάσσεται και η δημιουργία ειδικού τοπικού τμήματος ΑΣΕΑΔ στη Θεσσαλονίκη¹³.

Β. Αρμοδιότητα ΑΣΕΑΔ

1. Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του αθλητικού νόμου¹⁴, το ΑΣΕΑΔ είναι αρμόδιο για την εκδίκαση των προσφυγών κατά αποφάσεων των Δ.Σ. των αθλητικών ενώσεων, των επαγγελματικών συνδέσμων και των ομοσπονδιών, καθώς και κατά των αποφάσεων των οργάνων των παραπάνω ενώσεων, συνδέσμων και

7. Κατά την ομολογία αυτός ασκείται αποκλειστικά χάριν του δημοσίου συμφέροντος ΣτΕ 5101/1983, Αρμ 1984, σ. 1019.

8. Βλ. ΣτΕ 1853/1998, ΕΔΔΔΔ 1999, σ. 175 και ΣτΕ 4171/1998 Διδικ 2000, σ. 561, ΣτΕ 3545/1994 (αδημ.).

9. Βλ. ΣτΕ 1738/1986, in: *International Sports Law Review Pandektis* (I.S.L.R. Pand) Vol. I. p. 98, Επίσης ΣτΕ 3190/1986 ΕπΑθλΔικ 1992, σ. 102.

10. Για τη συγκρότηση ΑΣΕΑΔ κατά τμήματα αρμοδιότητας και για ασφάλεια και ταχύτητα απονομής δικαιοσύνης σχ. ΑΣΕΑΔ (Ολομέλεια) 177/1989, ΑΣΕΑΔ (Τμ. Α) 158/1991, Επίσης βλ. αποφάσεις ΑΣΕΑΔ που αφορούν τις μετεγγραφές: ΑΣΕΑΔ (τμ. Β) 24/1989, ΑΣΕΑΔ (Τμ. Α) 28/1980, ΑΣΕΑΔ (Τμ. Β) 165/1991, (Τμ. Γ) 155/1991, (Τμ. Β) 8/1992, 20/1992, (Τμ. Γ) 38/1992.

11. Άρθρο 125 παρ. 1 ν. 2725/1999, ό.π., Αθλ.Κ Ι., σ. 225.

12. *Ibid*, παρ., ό.π. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται έπειτα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, καθορίζονται ο εν γένει τρόπος λειτουργίας του ΑΣΕΑΔ, η διαδικασία συζήτησης των προσφυγών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την οργάνωση και λειτουργία του, άρθρο 127 παρ. 1, ν. 2725/1999, σε ΑθλΚ., Ι., σ. 227.

13. Βλ. Άρθρο 127^Α, ν. 2725/1999, όπως ισχύει, σε ΑθλΚ σ. 227.

14. Όπου αναφέρονται οι περιπτώσεις α' και β' του άρθρου 124 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 44 του ν. 3057/2002 [ΦΕΚ Α' 239].

ομοσπονδιών, που προβλέπονται από το καταστατικό τους, εφόσον οι αποφάσεις αυτές δεν χρήζουν επικύρωσης από τα διοικητικά τους συμβούλια. Όλες οι παραπάνω πράξεις προσβάλλονται στο ΑΣΕΑΔ εφόσον αφορούν στην επιβολή των κάθε είδους ποινών ή κυρώσεων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, την εγγραφή ή τη μεταγραφή αθλητών, τη βαθμολογική ή την αγωνιστική θέση των αθλητικών σωματείων¹⁵ ή την εφαρμογή των νόμων και των κανονιστικών διατάξεων.

Από τις διατάξεις του άρθρου 124 του ν. 2725/1999, σε συνδυασμό και με αυτές του άρθρου 27 του ν. 2725/1999, συνάγεται ότι η αρμοδιότητα του ΑΣΕΑΔ περιορίζεται μόνο στον έλεγχο ουσίας και νομιμότητας των πράξεων εκείνων του Δ.Σ. ή των οργάνων των Ενώσεων ή Ομοσπονδιών, οι οποίες έχουν ατομικό περιεχόμενο, δηλαδή των πράξεων εκείνων, οι οποίες αναφέρονται στην -επί ατομικών περιπτώσεων- εφαρμογή των οικείων διατάξεων και δεν επεκτείνονται στον έλεγχο των πράξεων γενικού ή κανονιστικού περιεχομένου των παραπάνω νομικών προσώπων, με τις οποίες θεσπίζονται διατάξεις ρυθμιστικές της διεξαγωγής των πρωταθλημάτων, όπως είναι οι πράξεις των Διοικητικών Συμβουλίων των Ομοσπονδιών¹⁶, με τις οποίες ρυθμίζονται οι όροι διεξαγωγής των πρωταθλημάτων καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής των ομάδων και των αθλητών σε αυτά¹⁷.

Αντίστοιχο περιεχομένου αποφάσεις, όπως είναι αυτές που σχετίζονται με τον καθορισμό του αριθμού συμμετοχής αλλοδαπών αθλητών-αθλητριών που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα πρωταθλήματα υδατοσφαίρισης Α1 κατηγορίας ανδρών και γυναικών μιας αγωνιστικής περιόδου¹⁸, δεν προσβάλλονται παραδεικτώσ ενώπιον ΑΣΕΑΔ. Το ίδιο ισχύει και για αποφάσεις Δ.Σ Αθλ. Ομοσποδιών δια των οποίων ασκείται Πειθαρχική εξουσία του σωματείου επί τρίτων¹⁹, καθώς και για τον πειθαρχικό έλεγχο μελών Συνδέσμου Προπονητών. Επιπρόσθετα δε, απόφαση διοικητικού συμβουλίου αθλητικού σωματείου, που, κατά τα οριζόμενα στο καταστατικό του σωματείου, χρήζει επικύρωσης από τη Γενική Συνέλευση, στερείται εκτελεστού χαρακτήρα²⁰ και έτσι δεν μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του ΑΣΕΑΔ.

2. Πέραν των ανωτέρω ενώπιον του Ανώτατου Συμβουλίου Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (ΑΣΕΑΔ) προσβάλλονται και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων, εκτός αυτών που αφορούν το Ποδόσφαιρο, και οι οποίες αναφέρονται περιοριστικά στον αθλητικό νόμο²¹. Συγκεκριμένα πρόκειται για αποφάσεις οι οποίες:

15. Βλ. ΑΣΕΑΔ 120/09.

16. Βλ. ΣτΕ 201/1981, ΑΣΕΑΔ 142/09, 120, 71/2002, 139/1990, 176/1989 κ.ά.

17. Βλ. ΑΣΕΑΔ 97/2004, 71/2002.

18. Βλ. ΑΣΕΑΔ 120/09.

19. Βλ. ΑΣΕΑΔ 117/23.12.2008 (Τμ.Α'), άρθρ. 126 παρ. 1 ν. 2725/99, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002, *πρβλ.* Μον Πρωτ.Αθ 10669/2008 (Τμ Ασφ Μετ).

20. Βλ. ΑΣΕΑΔ, 86/2006, Τμήμα Β'.

21. Βλ. παρ. 4 του άρθρου 127B *πρβλ.* Άρθρο 121 παρ. 1 σε ΑθΛΚ., Ι., σ. 224.

α) εκδίδονται επί ενστάσεων κατά του κύρους αγώνα²²,
β) επιβάλλουν ποινές τέλεσης αγώνα χωρίς θεατές,
γ) επιβάλλουν ποινές στέρησης του δικαιώματος εισόδου σε αγωνιστικούς χώρους στους παράγοντες των ομάδων, για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δύο μηνών ή ποινές έκπτωσης από το σωματειακό ή εταιρικό αξίωμα για χρονικό διάστημα επίσης μεγαλύτερο των δύο μηνών.

δ) επιβάλλουν ποινές αποκλεισμού σε αθλητές πάνω από δυο αγωνιστικές ημέρες και σε προπονητές ή άλλα πρόσωπα που έχουν σχέση με την ομάδα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δυο μηνών,

ε) επιβάλλουν πρόστιμο τουλάχιστον 5.000 ευρώ,

στ) επιβάλλουν τις προβλεπόμενες ποινές για παράβαση των διατάξεων περί απόκτησης μετοχών ΑΑΕ²³, για μη προσκόμιση των αναγκαίων οικονομικών στοιχείων στους ελεγκτές της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού²⁴, για ανάκληση του πιστοποιητικού της ΕΕΑ²⁵, για μη τήρηση των προβλεπομένων διαχειριστικών υποχρεώσεων²⁶. Επίσης όταν επιβάλλουν ποινές για τη συμμετοχή στη διοίκηση ΑΑΕ ή ΤΑΑ προσώπων, που κηρύχθηκαν έκπτωτα του αξιώματός τους²⁷, για παράβαση των διατάξεων περί κωλυμάτων και περιορισμών των μελών των Δ.Σ. των ΑΑΕ και ΤΑΑ, για μη τήρηση της υποχρέωσης διευθέτησης οικονομικών ζητημάτων προς τους αθλητές τους, δεκαπέντε μέρες πριν την έναρξη του πρωταθλήματος και την εντεύθεν ενημέρωση της ΕΕΑ²⁸ και για μη τήρηση των τεθειμένων απαγορεύσεων όσον αφορά τις μετεγγραφές²⁹.

Στην περίπτωση αυτή το ΑΣΕΑΔ δεν ασκεί δημόσια εξουσία, με την έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων, καθότι αποφαίνεται επί διαφορών εκ της εφαρμογής πειθαρχικών κανόνων συμβατικής φύσης ως προς την ορθή εφαρμογή των κανονισμών των αποφάσεων των ΝΠΙΔ, επ' ευκαιρία ασκουμένων κατά των πράξεων αυτών προσφυγών κατά πρωτοβαθμίων δικαιοδοτικών οργάνων³⁰. Προβαίνει δηλαδή σε έλεγχο νομιμότητας της προσβληθείσης απόφασης, ως πράξεως δηλαδή με χαρακτηριστή ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι και η απόφαση του αθλητικού δικαστή, γύρω από το εάν και κατά πόσο υφίσταται ορθή εφαρμογή των κανονιστικών διατάξεων και των διατάξεων του νόμου που αφορούν στη διεξαγωγή των αγώνων, οι οποίοι

22. Ν. 2725/99, Άρθρο 121 παρ. 1 ό.π., σ. 224.

23. Id, Άρθρο 69 παρ. 12, όπως ισχύει, σε Αθλκ., Ι., σ. 157.

24. Id, Άρθρο 77Α παρ. 2, ibid, σ. 170.

25. Id, Άρθρο 77Α παρ. 3, id, σ. 171

26. Id, Άρθρο 78 παρ. 4, id, σ. 175-176.

27. Id, Άρθρο 80 v. 2725/1999, id, σ. 177.

28. Id, Άρθρο 86 παρ. 3 v. 2725/1999, id, σ. 183.

29. Id, Άρθρο 93 παρ. 1 και 2, id, σ. 191 βλ. [Δ.Π. Αθ. Δ. ΙΙ, σ. 107].

30. Βλ. ΣτΕ 349/2007 στη ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 2234/2002 στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ, Β. Παπαγελοπούλου, Προσωρινή Δικαστική Προστασία στους αθλητικούς αγώνες, *Lex Sportiva: Επετηρίδα Αθλητικού Δικαίου*, τόμος 4 (2005), σ. 51 – 52.

διέπονται από συμβατικής φύσεως κανόνες. Το ΑΣΕΑΔ δηλαδή στην περίπτωση αυτή έχει νομιμοφυλακτική αρμοδιότητα³¹ ως από το νόμο ορισθέν όργανο ελέγχου πρωτοβαθμίων αποφάσεων, επί πράξεων οργάνου του ιδιωτικού δικαίου, διαφοράς συμβατικής φύσης. Αυτός είναι και ο λόγος άλλωστε που ενώ όλες οι πράξεις του ΑΣΕΑΔ προσβάλλονται ακυρωτικά³², εκείνες όμως των οποίων οι διαφορές ανήκουν στο δικαστή της συμβάσεως, όπως είναι αυτές του μονομελούς δικαιοδοτικού οργάνου³³, δεν προσβάλλονται κατ' αυτό τον τρόπο. Κατά συνέπεια ορθώς έχει κριθεί από τη νομολογία³⁴ ότι διαφορές που γεννώνται από πράξεις του ΑΣΕΑΔ³⁵, με τις οποίες ελέγχονται πράξεις του λειτουργούντος στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, μονομελούς δικαιοδοτικού οργάνου, υπάγονται στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Η εκ του νόμου υπαγωγή, επομένως, των αποφάσεων των ανωτέρω μονομελών δικαιοδοτικών οργάνων σε έλεγχο νομιμότητας εκ μέρους του ΑΣΕΑΔ (πλην ποδοσφαίρου) δε μεταβάλλει τη φύση αυτών των διαφορών ως υπαγομένων στο δικαστή της συμβάσεως³⁶.

Γίνεται έτσι φανερό ότι διαφορές που γεννώνται από πράξεις οργάνων αθλητικής ομοσπονδίας, όπως είναι η έκδοση δελτίου αθλητικής ιδιότητας σε επαγγελματία καλαθοσφαιριστή, δεν είναι διαφορές διοικητικής φύσεως, αλλά διαφορές ιδιωτικής φύσεως (σύμφωνα και με το άρθρο 94 παρ. 2 του Συντάγματος) και υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι κατά τη διαδικασία εντάξεως αθλητή σε αθλητική ανώνυμη εταιρεία, με την έκδοση δελτίου αθλητικής ιδιότητας, αυτή σχετίζεται με τη μεταγραφή επαγγελματία αθλητή³⁷. Οι πράξεις με τον ανωτέρω χαρακτήρα, προερχόμενες από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου³⁸, αποσκοπούν στη ρύθμιση της ιδιωτικού δικαίου σχέσεως, η οποία συνάπτεται μεταξύ του αθλητή και της ΑΑΕ, ανεξαρτήτως εάν εκδίδονται κατ' εφαρμογή

31. Οι εκδιδόμενες δε στην περίπτωση αυτή πράξεις του δεν είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις υπό τον όρο της άσκησης δημόσιας εξουσίας βλ. ΣτΕ 141 και 351/2003 σε συμβούλιο, όπως 349/2007 πρβλ. ΣτΕ 3545/1994.

32. Παλιότερα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και τώρα –με βάση το άρθρο 1 ν. 702/1977 έτσι όπως αυτό τροποποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 47 ν. 3900/2010– ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου (Ακυρωτικός Σχηματισμός).

33. βλ. ΣτΕ 1509, 2234-6/2002, καθώς και 106/2002 σε Συμβούλιο.

34. βλ. ΣτΕ 713/2007 όπως 351 και 141/2003 σε Συμβούλιο.

35. βλ. απόφαση 114/11.10.2007 με την οποία, κατά μερική αποδοχή προσφυγής της «Π... Κ.Α.Ε.», ακύρωσε τις ποινές στην ως άνω Κ.Α.Ε που επεβλήθησαν με την απόφαση 53/11.7.2007 του οικείου μονομελούς δικαιοδοτικού οργάνου.

36. βλ. ΑΣΕΑΔ 120/30.10.2009 (Τμ. Γ) [ΑΣΕΑΔ έλεγχος νομιμότητας οργάνων αθλητικών σωματείων και Οργάνων αθλητικών ΝΠΙΔ].

37. βλ. Αριθ. 349/2007 ΣτΕ (Τμ. Δ').

38. βλ. τις παρατεθείσες ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2725/1999.

κανονισμών³⁹ ή κατ' εφαρμογή διατάξεων νόμου. Η φύση δε των διαφορών αυτών δεν μεταβάλλεται εκ του ότι οι ανωτέρω πράξεις, οι οποίες, κατά τα προεκτεθέντα, αν και ανήκουν στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, υπόκεινται ωστόσο στον έλεγχο του ΑΣΕΑΔ, οργάνου διοικητικού χαρακτήρα, καθότι κρίνει την ορθή ή μη εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών ή των νόμων.

Το ΑΣΕΑΔ στην περίπτωση αυτή δεν ασκεί δημόσια εξουσία, με την έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων, αλλά προβαίνει σε έλεγχο νομιμότητας πράξεως ιδιωτικού δικαίου. Ενόψει τούτου, και οι διαφορές που γεννώνται από πράξεις του ΑΣΕΑΔ, με τις οποίες ελέγχονται οι εν λόγω πράξεις των οργάνων της Ομοσπονδίας, υπάγονται επίσης στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, τα οποία θα εξετάσουν ενδεχόμενη αντίθεση των πράξεων του ΑΣΕΑΔ, και κατ' επέκταση της Ομοσπονδίας, προς τις διατάξεις του ν. 2725/1999 ή άλλου νόμου ή προς άλλους κανόνες δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος.

Γ. Προσφυγή

1. Άσκηση - συζήτηση προσφυγής

Η προσφυγή ενώπιον του ΑΣΕΑΔ ασκείται με δικόγραφο υπογεγραμμένο από πληρεξούσιο δικηγόρο και κατατίθεται στη γραμματεία, ή αποστέλλεται με συστημένη επείγουσα επιστολή επί αποδείξει. Η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης⁴⁰. Για την παράσταση των μερών απαιτείται επίσης πληρεξούσιος δικηγόρος, ο οποίος καταβάλλει ένσημα παράστασης και γραμμάτιο προείσπραξης που καθορίζει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών⁴¹. Για το παραδεκτό της προσφυγής απαιτείται έως την ημέρα της συζήτησης και η καταβολή παραβόλου με απόδειξη είσπραξης της Εθνικής Τράπεζας, που ορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού⁴².

Η συζήτηση των υποθέσεων γίνεται δημόσια και η ανάπτυξή τους προφορικώς και εγγράφως. Κατά τη συζήτηση τηρούνται συνοπτικά πρακτικά από τον γραμματέα. Η ημέρα και ώρα συζήτησης της προσφυγής προσδιορίζονται από τον πρόεδρο του τμήματος ή τον αναπληρωτή του, σε δικάσιμο που δεν απέχει περισσότερο από τις είκοσι ημέρες από την ημερομηνία κατάθεσης. Γνωστοποιούνται δε εγγράφως στους ενδιαφερομένους, με φροντίδα του γραμματέα του ΑΣΕΑΔ, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Κατ' εξαίρεση, η προθεσμία αυτή μπορεί σε επείγουσες περιπτώσεις να συντέμνεται με απόφαση του προέδρου του ΑΣΕΑΔ, η οποία γνωστοποιείται με κάθε τρόπο στους ενδιαφερομένους δύο τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση⁴³.

39. Βλ., άρθρα 27 και 87 του ν. 2725/1999.

40. Βλ. άρθρο 126, παρ. 1, εδ. 5, 6 του ν. 2725/99.

41. Ibid, παρ.1, τελ. εδ.

42. Id, 126 παρ. 1 εδ. 3 του ν. 2725/1999 και ΑΣΕΑΔ 117/23.12.2008.

43. Id, παρ. 1, ό.π., σ. 225.

Η συζήτηση προσφυγής κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου για αθλητικές διαφορές που ανακύπτουν από την τέλεση αγώνων μπορεί να αναβληθεί μόνο μια φορά και για σαράντα οκτώ ώρες, εφόσον συντρέχει σπουδαίος λόγος. Σε κάθε άλλη περίπτωση, η εκδίκαση αναβάλλεται για την αμέσως επόμενη συνεδρίαση του ίδιου τμήματος. Σε περίπτωση που δεν εμφανιστούν τα μέρη, η συζήτηση χωρεί σαν να ήταν παρόντα, εφόσον κλήθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα⁴⁴. Αίτηση επανασυζήτησης της υποθέσεως ή ανάκλησης της αποφάσεως επιτρέπεται για λόγους μη νόμιμης ή εκπρόθεσμης κλήτευσης ή προσκόμισης νέων αποδεικτικών στοιχείων που δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπόψη κατά την εκδίκαση της υποθέσεως και εφόσον δεν έχει εκτελεσθεί η απόφαση, οποτεδήποτε εκδοθείσα⁴⁵.

2. Έννομο Συμφέρον

Ενώπιον του ΑΣΕΑΔ, μπορεί να ασκήσει προσφυγή εκείνος που έχει έννομο συμφέρον. Τέτοιο συμφέρον έχει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που «ηττήθηκε» σε πρωτοβάθμια υπόθεση ή εκείνος που από πρωτοβάθμια και προσβαλλόμενη πράξη ενώπιον του, «υφίσταται άμεση ή έμμεση βλάβη από την πρωτοβάθμια απόφαση»⁴⁶.

Ο ηττηθείς επομένως, με απόφαση οργάνου πρωτοβάθμιας «κρίσης», είτε ο υφιστάμενος από αυτή άμεση υλική ή ηθική βλάβη, νομιμοποιείται ενεργητικά να προσφύγει στο ΑΣΕΑΔ κατά του κύρους της απόφασης αυτής. Ο αθλητικός νομοθέτης περιορίζει σαφώς τον κύκλο των νομιμοποιούμενων προσώπων που μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του ΑΣΕΑΔ κατά πράξεων πρωτοβαθμίων αθλητικών ή δικαιοδοτικών οργάνων, και μόνο στις δύο αυτές περιπτώσεις προσώπων, με σκοπό την προστασία του «ηττηθέντα» αλλά και κάθε προσώπου το οποίο αποδεικνύει βλάβη.

Τούτο άλλωστε γίνεται δεκτό και κατά την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας⁴⁷, κατά την οποία, ούτε καν το άμεσα συγγενικό πρόσωπο του ηττηθέντος, δε νομιμοποιείται ενεργητικά αν ο τελευταίος δεν πάρει την πρωτοβουλία να προσβάλλει το κύρος απόφασης που αφορά στα προσωπικά του συμφέροντα, πολλώ δε μάλλον στην περίπτωση τρίτου προσώπου που απλώς ενδιαφέρεται για την εξυπηρέτηση των ιδιωτικών υλικών ή ηθικών συμφερόντων του

44. Ιδ. παρ. 2.

45. Ιδ. παρ. 5 και 6, σε ΑθλΚ σ. 227. Η παράγραφος 6 του άρθρου 126 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002 και αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 28 του ν. 3479/06.

46. Βλ. παρ. 1 εδ. α του άρθρο 126 του αθλητικού νόμου 2725/1999. Για έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης Ομοσπονδίας, μη ύπαρξης βλάβης και εννόμου συμφέροντος βλ. 38, 85 /2003 ΑΣΕΑΔ, όπως και 11, 59/2001 ΑΣΕΑΔ. Επίσης σωματείο δεν νομιμοποιείται ενεργητικά κατά απόφασης επιβολής ποινής σε βάρος προπονητή του βλ. 49/2003 ΑΣΕΑΔ. Βλ. Επίσης . [Δ.Π. Αθ. Δ. ΙΙ, σ. 107 επ.].

47. Βλ. ΣτΕ 1109/1980, 1773/1999 και 98/2000.

από την ανατροπή μια απόφασης, όπως π.χ. είναι η απαλλακτική απόφαση πειθαρχικού οργάνου⁴⁸, όπου επί αυτεπαγγέλτου ελέγχου καταγγελίας τρίτου προσώπου η καταγγελία και μόνο δεν μπορεί να τον καταστήσει διάδικο δεδομένου ότι, για την απόκτηση της ιδιότητας αυτής, απαιτείται η συνδρομή του εννόμου συμφέροντος [υλική ή ηθική βλάβη], και εκλείπει ο λόγος, στη βάση του οποίου θα μπορούσε να καταστεί παραδεκτή η άσκηση προσφυγής του⁴⁹.

Επομένως καθίσταται σαφές ότι για την άσκηση προσφυγής προς ακύρωση ατομικής διοικητικής πράξης ενώπιον του ΑΣΕΑΔ, απαιτείται η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, το οποίο θα πρέπει να είναι άμεσο, ήτοι να συνδέεται απευθείας με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, υπό την έννοια ότι τη βλάβη που προξενείται από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη, την υφίσταται ο ίδιος ο αιτών και όχι άλλο πρόσωπο. Θα πρέπει δηλαδή να αναδεικνύεται η ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του προσφεύγοντος με την προσβαλλόμενη πράξη⁵⁰.

Πέραν των ανωτέρω δικαίωμα, προσφυγής κατά της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου οργάνου έχει και ο Πρόεδρος του ΑΣΕΑΔ ή του τοπικού του τμήματος, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να εισάγει με πράξη του οποιαδήποτε απόφαση του πρωτοβάθμιου οργάνου ανεξάρτητα από τη δυνατότητα άσκησης ή την άσκηση έφεσης⁵¹. Το έννομο συμφέρον άσκησης προσφυγής ανήκει στα δικονομικά δικαιώματα που δεν υπόκεινται στο περιορισμό καταχρηστικής ασκήσεως⁵².

3. Προθεσμία

Η προσφυγή κατά αποφάσεως των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων ασκείται «[...] μέσα σε προθεσμία δύο (2) ημερών από τη γνωστοποίηση, με οποιονδήποτε τρόπο, της προσβαλλόμενης απόφασης, η δε διαδικασία είναι αυτή που προβλέπεται στο ισχύον άρθρο 126 του αθλητικού νόμου⁵³ [...]». Οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων κοινοποιούνται με ευθύνη του Προέδρου του οργάνου παραχρήμα και στον Πρόεδρο του αντίστοιχου δευτεροβάθμιου οργάνου. Μέσα σε δύο (2) ημέρες από την κοινοποίηση αυτή ο Πρόεδρος του ΑΣΕΑΔ ή του τοπικού του τμήματος και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ μπορούν με πράξη τους να εισάγουν οποιαδήποτε απόφαση του πρωτοβάθμιου οργάνου στο

48. Βλ. Έννομο Συμφέρον άσκηση προσφυγής ενώπιον ΑΣΕΑΔ επί απαλλακτικής αποφάσεως ΕΦΙΠ 9/2009 και ΑΣΕΑΔ 144 /11.12.2009.

49. Βλ. ad hoc απόφαση ΑΣΕΑΔ 69/14.05.2009 ΑΣΕΑΔ 144/09, απαραδέκτως ασκείται προσφυγή κατά απαλλακτικής απόφασης ΕΦΙΠ χωρίς αποδεδειγμένο έννομο συμφέρον. Βλ. επίσης [Δ.Π. Αθ. Δ. ΙΙ, σ. 109 επ.].

50. Βλ. Ολ. ΣτΕ 4037/1979, ΣτΕ 535/2000, ΔΠρΑθ 1015/2005 Διδικ 2007, 816.

51. Άρθρο 121 παρ. 2 και 3 ό.π., σ. 222.

52. Κατ' άρθρο 281 ΑΚ, πρβλ. 68/2004 ΑΣΕΑΔ όπως και 109/2002 ΑΣΕΑΔ.

53. Βλ. παρ. 2 άρθρο 121 ν. 2725/1999 όπως τροποποιήθηκε ως άνω με το άρθρο 41 του ν. 3057/2002.

αντίστοιχο δευτεροβάθμιο όργανο, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα άσκησης ή την άσκηση έφεσης⁵⁴.

Σε περίπτωση προσβολής απόφασης άλλου οργάνου πλην των αναφερομένων ως άνω, η προθεσμία άσκησης της προσφυγής είναι οκτώ ημέρες και αρχίζει από την επομένη της καθ' οιοδήποτε τρόπο κοινοποίησης ή γνώσης της προσβαλλομένης απόφάσεως⁵⁵. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι αφετηρία της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής ενώπιον του ΑΣΕΑΔ είναι είτε η καθ' οιοδήποτε τρόπο κοινοποίηση της απόφασης είτε η καθ' οιοδήποτε τρόπο γνώση της προσβαλλομένης απόφασης⁵⁶.

Η γνώση αυτή θεωρείται ότι υπάρχει κατά το πνεύμα και το σκοπό της ανωτέρω διάταξης, από τη στιγμή που ο ενδιαφερόμενος γνωρίζει τόσα περιστατικά ώστε να είναι δυνατή η από μέρους του άσκηση προσφυγής⁵⁷, χωρίς να απαιτείται και γνώση της αιτιολογίας της σχετικής απόφασης⁵⁸. Έτσι, ανεξάρτητα από το πότε επιδόθηκε η προσβαλλομένη απόφαση, εφόσον αποδεδειγμένα ο ενδιαφερόμενος έλαβε γνώση της απόφασης αυτής νωρίτερα, η παραπάνω προθεσμία αρχίζει από την επόμενη της γνώσης αυτής, ημέρα. Μετά δε την πάροδο της τελευταίας ημέρας, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, η τυχόν ασκηθείσα προσφυγή καθίσταται απαράδεκτη⁵⁹.

54. Βλ. παρ. 3 άρθρο 121 ν. 2725/1999 όπως τροποποιήθηκε ως άνω με το άρθρο 41 του ν.3057/2002

55. Βλ. άρθρο 126 παρ. 1, ν. 2725/1999, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση που επέφερε το άρθρο 46 ν. 3057/2002, σε ΑθλΚ., Ι., σ. 225 και με την επιφύλαξη του άρθρου 121 παρ. 2 ΑθλΚ., Ι., σ. 222. Για το παραδεκτό της προσφυγής απαιτείται έως την ημέρα της συζήτησης και η καταβολή παραβόλου της Εθνικής Τράπεζας, που ορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού. Το παράβολο επιστρέφεται στον καταθέτη σε περίπτωση ολικής ή μερικής παραδοχής της προσφυγής. Αν απορριφθεί στο σύνολό της η προσφυγή, το παράβολο καταπίπτει υπέρ του ειδικού λογαριασμού περιθαλψής ενίσχυσης στελεχών του αθλητισμού που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, άρθρο 126 παρ. 1. ό.π., σ. 225.

56. Βλ. 77, 103/2003 όπως και 101 ΑΣΕΑΔ, κατά την οποία οι προθεσμίες επικύρωσης συμβολαίων από ΕΣΑΚΕ είναι ενδεικτικές και όχι αποκλειστικές και δεν επάγονται ακυρότητα.

57. Βλ. ΑΣΕΑΔ 89, 98/2003. Εμπρόθεσμη είναι προσφυγή αφού δεν αποδεικνύεται επίδοση ή γνώση της προσβαλλόμενης πράξης 17, 52-57, 65 και 66/2004 ΑΣΕΑΔ.

58. Βλ. ΑΣΕΑΔ 88/1997, 85/1999, 37/1999 Ολομέλεια ΑΣΕΑΔ, 140/2002 ΑΣΕΑΔ και 60/2004 ΑΣΕΑΔ.

59. ΑΣΕΑΔ 81/4.5.2006 (αλλαγή προθεσμίας από αναρμοδίο όργανο επί αποφάσεως ΜΔΟ). Επί επιβολής ποινής απαγόρευσης συμμετοχής μετά τη δικαιοδοτική κρίση της απόφασης του ΜΔΟ (αριθμ. 10/2006 απόφασης του Μονομελούς Δικαιοδοτικού οργάνου της καθής Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης (ΕΟΠΕ), της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΟΠΕ. συμπλήρωσε ως προς την έναρξη του χρόνου ισχύος της ποινής και όρισε ο χρόνος αυτός να ξεκινήσει από την ημέρα δημοσίευσης της απόφασης (30.3.2006), χωρίς να υπάρχει τέτοια νομική δυνατότητα, εφόσον αυτή, σε περίπτωση που η διατύπωση της απόφασης γεννά αμφιβολίες ή καταλείπει κενά παρέχεται μόνο στο δικαιοδοτικό όργανο που την εξέδωσε, ή σε ανώτερο τούτου, (αρ. 316, 319 ΚΠολΔ, ΣΤ' Κεφάλαιο π.δ. 18/1989 αρ. 68, υπ' αριθ. 1571/2001 Ολ. ΣτΕ, 2248/2000 ΣτΕ τμ. Γ'). Έτσι και αν θεωρηθεί συμπροσβαλλόμενη είναι εκπρόθεσμη η άσκηση της προσφυγής ως προς αυτήν(άρθρο

Είναι σημαντικό στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι, κατά τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, για την έναρξη της προθεσμίας, στην περίπτωση των ατομικών πράξεων και για εκείνον τον οποίο η πράξη αφορά, απαιτείται η κοινοποίηση σε αυτόν, ανεξάρτητα από το εάν η πράξη δημοσιεύτηκε⁶⁰ ή από το εάν τα έννομα αποτελέσματα της πράξης αρχίζουν από την έκδοσή της χωρίς ανάγκη κοινοποίησης⁶¹, ούτως ώστε ο πειθαρχικά ελεγχόμενος να έχει το δικαίωμα να υπερασπίσει τον εαυτό του, αποκρούοντας, κατά τρόπο αποτελεσματικό, την εναντίον του κατηγορία.

Στην περίπτωση αυτή όμως, για να αρχίσει η προθεσμία για την προσβολή της πράξης με προσφυγή, η δημοσίευση πρέπει να είναι πλήρης και η πράξη διατυπωμένη κατά τρόπο ώστε να προκύπτει σαφώς το περιεχόμενο της και όλα τα στοιχεία της⁶², δηλαδή να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία της πράξης κατά το ουσιώδες μέρος, και ειδικότερα την αιτιολογία, ενώ επίδοση μόνον αποσπάσματος ή περίληψης της πράξης σύμφωνα με τη νομολογία δεν κινεί την προθεσμία⁶³. Εξάλλου, και αναφορικά με τον έλεγχο της τήρησης των περί του εμπροθέσμου διατάξεων, από τα διοικητικά δικαστήρια, έχει διαπλαστεί τεκμήριο υπέρ του εμπροθέσμου της αιτήσεως, όταν η απαιτούμενη κοινοποίηση ή η γνώση της διοικητικής πράξης δεν αποδεικνύονται με πληρότητα⁶⁴.

Από την ερμηνεία αυτή, και βάσει νομολογίας, προκύπτει σαφώς ότι, προκειμένου ν' αρχίσει η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, ο προσφεύγων έχει δικαίωμα να λάβει πλήρη γνώση του περιεχομένου της ελεγχόμενης αποφάσεως για να μπορέσει να προετοιμάσει αποτελεσματικά την προσφυγή του⁶⁵. Κατά τούτο κάθε προσπάθεια περιστολής των δικαιωμάτων αυτών του προσφεύγοντος, συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και ελέγχεται ακυρωτικά από το Δικαστήριο, κυρίως ως προς το ζήτημα της ορθής και «δίκαιης» κρίσης-«δίκης»⁶⁶.

121 παρ. 2 ν. 2725/99, σε συνδυασμό με το άρθρ. 20 παρ. 3 Πειθαρχικού Κανονισμού ΕΟΠΕ).

Βλ. ΑΣΕΑΔ 17/1997, με την οποία κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή στο ΑΣΕΑΔ, αφού παρήλθε άπρακτη η δεκαπενθήμερη προθεσμία (προϊσχύσαν δίκαιο), λόγω έκπτωσης από το δικαίωμα άσκησής της.

60. Βλ. ΣτΕ 1518/1987.

61. Βλ. ΣτΕ 366/1970.

62. Βλ. ΣτΕ 1579/1959, ΣτΕ 770/1979.

63. Βλ. ΣτΕ 1034/1956, 482/1957.

64. Βλ. ΣτΕ 3970/1978, ΣτΕ4727/1983, 2841/1984

65. Βλ. ΣτΕ 3608/2002

66. Βλ. άρθρο 20,1 Σ. και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Δ. Έκδοση απόφασης-Εκτελεστότητα

Το Συμβούλιο κρίνει τις ενώπιόν του υποθέσεις κατά τύπο και ουσία και μπορεί να προβεί σε αυτοτελή διαπίστωση και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών⁶⁷. Όσον αφορά στα αποδεικτικά μέσα ο πρόεδρος του ΑΣΕΑΔ ή του τμήματος ή το μέλος που ορίζουν έχει τη δυνατότητα, όταν κρίνεται αναγκαίο, να ενεργεί επιτόπια έρευνα ή αυτοψία και να ζητεί τη χορήγηση εγγράφων ή άλλων κρίσιμων για την υπόθεση στοιχείων⁶⁸. Κλήση σε απολογία δεν απαιτείται αν η ποινή δεν ανάγεται στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου της Ομοσπονδίας⁶⁹. Επίσης έχει κριθεί ότι η μη κλήση προς ακρόαση ενώπιον πρωτοβάθμιας Επιτροπής (όπως π.χ. της Επιτροπής μετεγγραφών ή της ΕΦΙΠ) καθώς και η σχετική αοριστία απόφασης της, καλύπτονται με την ενώπιον του ΑΣΕΑΔ παράσταση, αφού το τελευταίο εξετάζει την ουσία της υπόθεσης από την αρχή και με νέα αποδεικτικά στοιχεία⁷⁰.

Οι αποφάσεις του ΑΣΕΑΔ επί προσφυγών κατά των πρωτοβάθμιων δικαιοδοτικών οργάνων για αθλητικές διαφορές από την τέλεση αγώνων εκδίδονται το πολύ μέσα σε επτά ημέρες από τη συζήτηση της προσφυγής, στις δε λοιπές περιπτώσεις εντός είκοσι ημερών και κοινοποιούνται αυθημερόν στους ενδιαφερομένους⁷¹. Κανείς δεν ανακηρύσσεται πρωταθλητής και καμία βαθμολογική σειρά αγώνων δεν επικυρώνεται, από το αρμόδιο αθλητικό όργανο, εφ' όσον εκκρεμούν προσφυγές στο ΑΣΕΑΔ, σχετικές με αποτελέσματα αγώνων που επηρεάζουν το κύρος και τη βαθμολογία τους⁷².

Οι αποφάσεις του ΑΣΕΑΔ, μετά την κοινοποίησή τους εκτελούνται αμέσως. Η προθεσμία για την προσβολή τους στο αρμόδιο δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεσή τους⁷³. Σημαντικό όμως δικονομικό πρόβλημα αναδεικνύεται από την αδυναμία της εκτέλεσης αποφάσεων του ΑΣΕΑΔ επί υποθέσεων που αφορούν σε συμμετοχή αθλητή σε πεδίο διεθνούς αγωνιστικής, του οποίου την ευθύνη έχουν οι διεθνείς αθλητικοί φορείς και εφαρμόζονται διεθνείς αθλητικοί κανόνες δικαίου (Lex Sportiva) με την ευθύνη εφαρμογής των κανόνων αυτών για τους αθλητές τους από τις εθνικές ομοσπονδίες⁷⁴. Στην περίπτωση αυτή, κατά τον ελληνικό νόμο, αρμόδιο

67. Βλ ΣτΕ 262/1999, ΔιΔικ 1999, σ. 659. και 620/1995 ΔΔ, 1995, σ. 898.

68. Id 126, παρ. 3. Επίσης, προβλέπεται ότι το ΑΣΕΑΔ αλληλογραφεί απευθείας, για θέματα σχετικά με τις εκδικαζόμενες σε αυτό υποθέσεις, με τα αθλητικά σωματεία, τους επαγγελματικούς συνδέσμους, τις ομοσπονδίες και τους αθλητικούς φορείς γενικά, που είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν αμέσως.

69. Βλ. 77/2003 ΑΣΕΑΔ.

70. Βλ. 72 και 94/2004 ΑΣΕΑΔ όπως και 41 και 113/2003 ΑΣΕΑΔ.

71. Id, άρθρο 126 παρ. 4.

72. Id παρ. 3.

73. Βλ. Παρ.5 του άρθρου 126 του ν. 2725/1999 τροποποιήθηκε ως άνω με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002.

74. Όπως π.χ. ήταν το παράδειγμα των Ελλήνων Ολυμπιονικών Κεντέρη – Θάνου 2004, για τους οποίους επελήφθη ο ΣΕΓΑΣ.

όργανο δευτεροβάθμιας κρίσης επί της πρωτοβαθμίας απόφασης είναι τα δευτεροβάθμια δικαιοδοτικά όργανα όπως το ΑΣΕΑΔ, επειδή πρόκειται για απόφαση εθνικής ομοσπονδίας που υπάγεται στο εσωτερικό δίκαιο⁷⁵.

Τέτοιο πρόβλημα εξετάστηκε σε σχετική υπόθεση *doping*⁷⁶ για την οποία, παρότι εξεδόθη αθωωτική απόφαση από το ΑΣΕΑΔ σε επιβολή ποινής αποκλεισμού από ομοσπονδία⁷⁷ και η οποία δεν προσεβλήθη κατά νόμο στο αρμόδιο δικαστήριο, όπως είναι το ΣΤΕ, παρά ταύτα όμως έμεινε ανεκτέλεστη. Υποχρεώθηκε δε η αθλήτρια να ξαναδικασθεί από το *doping panel* της διεθνούς ομοσπονδίας⁷⁸ και εν τέλει να προσφύγει υποχρεωτικά στο Διαιτητικό Δικαστήριο Αθλητισμού, το οποίο μείωσε την επιβληθείσα ποινή⁷⁹. Τούτο βέβαια είχε ως αποτέλεσμα να υφίστανται για την ίδια υπόθεση δύο αντικρουόμενες αποφάσεις δικαιοδοτικών οργάνων, η απόφαση του ΑΣΕΑΔ 53/2002 αθωωτική και αυτή του CAS με επιβολή μειωμένης ποινής⁸⁰.

Συμπέρασμα

Στις ανακύπτουσες αθλητικές διαφορές είτε υπό στενή είτε υπό ευρεία εννοία, τα δικαιώματα των αθλητών και των μετεχόντων στην αθλητική ζωή και δράση θα πρέπει να τελούν υπό τη στοιχειώδη εγγύηση όσον αφορά στην επίλυση των αθλητικών διαφορών, με εξασφάλιση της έγκυρης δικαιοδοτικής δομής και δικαστικής κρίσης.

Καθίσταται απολύτως φανερό ότι το υπάρχον αθλητικό δικαιοδοτικό σύστημα τόσο στη δομή και συγκρότησή του όσο και στην δικονομική του πτυχή δε στερεοποιεί πεποίθηση αισθημάτων δικαίου, ικανοποίησης των νόμιμων αξιώσεων και

75. Σύμφωνα με τη γνωμοδ. 756/1998 ΝΣΚ, η αναγνώριση διεθνούς κανόνα ως γενικών παραδεδωγμένων πρέπει να τεκμηριώνεται από το διοικητικό όργανο με σαφήνεια και πληρότητα. Οι κανονισμοί των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών δεν αποτελούν διεθνές δίκαιο και συνεπώς δεν υπερσχύουν των αντίστοιχων κανονισμών των οικείων ελληνικών ομοσπονδιών, διότι δεν έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη με τυπικό νόμο ψηφισμένο από την Ολομέλεια της Βουλής ενώ δεν ανήκουν στους γενικούς παραδεδωγμένους εθιμικούς διεθνείς κανόνες.

76. Συμμετοχή σε Μεσογειακούς Αγώνες κολύμβησης στις 6.9.2001 στην Τυνησία.

77. Υπ' Αριθ. 16/12.10.2001 απόφαση Δ.Σ. της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Ποινή «αναστολή αθλητικής δραστηριότητας για τέσσερα χρόνια και ακύρωση όλων των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν σε αθλητικές διοργανώσεις κολύμβησης».

78. Βλ. Απόφαση 3/27.9.2002 του Doping Panel της FINA.

79. Το ΑΣΕΑΔ, στο οποίο παρέστη ως αντίδικός της η οικεία ομοσπονδία (ΚΟΕ), με την απόφασή του 53/2002 δέχτηκε την προσφυγή της αθλήτριας και ακύρωσε την απόφαση της Ελληνικής Ομοσπονδίας

80. Βλ. ΑΣΕΑΔ 53/2002 και CAS 2/A/430/ 6.6.2003 στην υπόθεση Βλιαμου v/FINA . Η απόφαση αυτή έτυχε ιδιαίτερων σχολίων σε διεθνές συνέδριο της IASL βλ. *Dimitrios P. Panagiotopoulos* (2004), «International Sports Rules' Implementation – Decisions Executability», in: *Marquette Sports Law Review*, Vol. 5:1, pp.1-12 and Comment in *ISLR/Pand.*, Vol. 5:4, pp.304-307 και Διδικ 16:6, pp. 1401-1415.

των δικαιωμάτων των αθλητών και των εμπλεκομένων στην αθλητική δράση, ζητήματα αναγκαία για να συμβάλλουν στην ομαλή ανάπτυξη του αθλητισμού και στην προώθηση των αθλητικών ιδεωδών. Τούτο δε διότι το αποσπασματικό και ταυτόχρονα μη επαρκώς προσδιορισμένο πλαίσιο των επιμέρους πτυχών επί της δικαιοδοτικής διαδικασίας στο ΑΣΕΑΔ, στο οποίο συνέτεινε και η αφαίρεση αρμοδιοτήτων για τα θέματα του ποδοσφαίρου, πλήττει τόσο τον αθλητισμό γενικώς όσο και ειδικώς την προσωπικότητα του αθλητή και βασικά ατομικά του δικαιώματα τα οποία θ' αποφεύγονταν αν οριοθετούνταν επαρκώς οι ρυθμιστικές αρμοδιότητες το οικείου αθλητικού δικαιοδοτικού οργάνου, αλλά και των υπολοίπων δικαιοδοτικών οργάνων και κατά ενιαίο τρόπο.

Όπως έχουν σήμερα τα πράγματα καθίσταται απόλυτα αναγκαίος ένας κώδικας διαδικασίας ενώπιον των αθλητικών δικαιοδοτικών οργάνων και ιδιαίτερα του ΑΣΕΑΔ, για την εξασφάλιση στοιχειωδώς μιας ορθής «δίκαιης» κρίσης ενώπιον των οργάνων αυτών και την ικανοποίηση των αισθημάτων δικαίου των εμπλεκομένων στην αθλητική δράση. Μια ριζική όμως αναθέσμιση στον τομέα αυτό της αθλητικής δικαιοσύνης με τη σύσταση όπως από καιρό προτείνουμε ενός Αθλοδικείου, είναι απαίτηση των καιρών.
